



Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διχ' μὲν τὸ Ἑσπερικὸν δραχμὴ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἑσπερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 17 Μαρτίου 1885



ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΥΦΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ

Τῷ κυρίῳ ἐκείνῳ σημεῖται πολλὰ ἐγένοντο ἐν τῷ αἰσώῳ. Καὶ γὰρ σιδηρόδρομος Λαυρίου ἐξετροχιάσθη καὶ σεισμός μέγας ἐγένετο καὶ ἐκλείψις σελήνης ἐν τῷ αἰσώῳ καὶ ἐκλείψις ἀστυνόμου ἐν τῇ γῇ καὶ δηλητηριάσεις ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ κατώκει ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἔγραψε τὰ ἄρθρα τῆς "Ὠρας".

Καὶ εἰστήκεισαν περὶ αὐτὸν περίφοδοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·

— Δεσπότα, ἰδοὺ Ἀμαρᾶτος μετὰδίδωται εἰς Ζηλονθὲν καὶ Βουλκωπῆς εἰς Ἐθροπτανίαν πεπεδημένην ἔχων τὴν γλῶτταν ἐπὶ τὴν μὴ ἐκώλκεν λόγους καὶ ἰκονοδοταλὰς μετὰδίδεται εἰς Κάρφστιαν καὶ Δεμῶνα υἱὸς Ζακχαρίου μετὰδίδεται εἰς Ὀθραν καὶ σὺ τί βούλῃ ποιῆσαι; Ὁκιοῦσα δὲ τὴν Ἀγγηγιάννην περιόδευσεν εἰς Πελοπόννησον καὶ Ἀεληγιώτην γένοντο μετ' ἐνθουσιασμοῦ δέξις ἐν Μεσολογγίῳ οὗτος βλάττει τὸν Ἐριουθὸν ὃ ἐστὶ μεθερηνεύδ μενὸν καὶ τῶν·

Καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ πρωθυπουργὸς ὠχρίσθη καὶ ἐκλονίσθη. Παράτοχον δὲ τῶν οἰκείων ἐλπίδων αὐτῷ ποτήριον ὕδατος. Καὶ ἰδὼν αὐτὸ ὁ Πρωθυπουργὸς ἐδῶκε τὴν «Παρελθόν» τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ! »

Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

— Ἐγὼ οὐ δύναμαι μεταβῆναι καὶ γὰρ Βασίλειος ἐκστρατεύσει εἰς Τράχωνας καὶ ἐγὼ οὐ δύναμαι γέγραπται γάρ· Ὅπου δύο ἢ τρία τάγματα συνηγμένα εἰσὶν ἐν ψευτοπολέμῳ καὶ ἐγὼ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν. Ἀλλὰ πέμψατε τὸν Παράκλητον, τὸ πνεῦμα τῆς οἰκογενείας, ὃς παρὰ τὸν ἑαυτοῦ ἐκπορεύεται.

Καὶ μεταπεμφθέντος τὸν αὐτοῦ αὐτοῦ·

— Θεε, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα τοῦ θανάτου σου τοῦ πατρός μου καὶ ἀνεψίός σου. Διὰ τὸ ὅτι ἐγὼ οὐ δύναμαι πέμψω σὲ τὸν Ἀποστόλῃν εἰς Μεσολογγίον.

ΑΠΑΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀποστόλης κρυβεῖς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέρας πέντε ἔμενε συντάσσων τὸν λόγον αὐτοῦ. Καὶ ἦν ἀθέατος καὶ ἀόρατος καὶ ἐν ταῖς μετὰ τῶν στένων οἰκείων συνουσίαις οὐκ ἐβίβω ἀποσχέςσεις· ἵνα μὴ δῶσιν τινὲς τὸν ἀόρατον αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα πέντε ἡμέρας ἀναγκαστὸς τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ αἰσώῳ καὶ ὑπαδαλὸν τῶν ἀποστόλων θάρσυνον ἀπῆλθεν μετὰ τοῦτο εἰς Μεσολογγίον.

Καὶ μαθόντες οἱ ὄχλοι τὰ γενόμενα ἐξῆλθον εἰς κρήνην τῆς αὐτοῦ καὶ ἀκούσας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· Ἐσθλὸν δὲ ἀναμνησκόμενος αὐτὸν ὑπατελοῦν πολλοὶ προσηλθόντες χάριν τῷ ἐκλογῷ καὶ κληρονομίᾳ πολλῇ καὶ ὑπαδαλῶς πάντας αὐτοῦ, οἱ λαοὶ μέγας παρακινέτες.

Καὶ ὅτε ἀπῆλθεν εἰς τόπον ἀνεγόμενον Τροπιδίαν εἰπὼν Ἀποστόλης τοῖς ὁπαδοῖς αὐτοῦ—Πορεύθητε εἰς τὴν πόλιν καὶ εὐφρανέσθε πᾶν ὄνον δεδεμένον, λύσατε αὐτὸν καὶ ἀγάγετέ μοι. Καὶ εἰ καὶ ὁ πῶλος ἀντιστῇ ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι χρησιμεύσει εἰς δόξαν τοῦ προστατεύσαντος τὴν γενεάν αὐτοῦ καὶ ὑποταχθήσεται.

Ἀγθόντος δὲ τοῦ πώλου ἐπέβη αὐτοῦ ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν· «Ἴδου ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἱερέως ἐπὶ ὑποζυγίου καθημέρος.» Καὶ οἱ ὄχλοι παρεκλήθησαν αὐτὸν καὶ κοφέντες καὶ ἀμύδους καὶ φέκη θαλάσσια διὰ τὸ ῥῆ εἶναι φέκας καὶ δένδρα· ἐστρώσαντες αὐτὸν· ἄλλοι δὲ ἐβούλοντο στρώσαι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ἀλλ' οὐκ ἔχον ἱμάτια, τοῖς μὲνθέντες ἐν τῶν φέκων.

Τότε δὲ προσήλθον· Πάπυλας καὶ Τσαγκαραῖος καὶ Ζαλδοχὸς μετὰ παιδων πολλῶν, ὧν τὰ χρηστὰ ἦθη ἐφορεύουσιν, ἀνδρωνόωντες «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου Πρωθυπουργοῦ.» Ἐγένετο δὲ τοῦτο ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν «Ἐκ στόματος παιδῶν καὶ παιδονόμων καταρτίσω αἶνον.»

Καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες πάντες ἔρριπον τὸν Θεὸν διὰ πετρελαίου καὶ καπνοῦ καὶ οἰνοπνεύματος καὶ ἔκλινον πρὸς τὴν αὐτοῦ ρώσφορον καὶ κινεσέλα. Καὶ ἐπάρθης ἐκ τούτου ὁ πῶλος ἤρξατο βῶν μέγα. Ἀποστόλης δὲ ἐπετίμησεν αὐτὸν λέγων· «Οὐκ ἔμελλες εὐ τὸν λόγον, ἀλλ' ἔγωγ!»

Καὶ ἐξηγάγε τὸν λόγον, ἀντήρραξεν ἵνα ἀπαγγείλῃ αὐτῶν. Καὶ εὐθὺς ἐγένετο σιγὴ βαθεῖα καὶ οἱ ὄχλοι τῆς λίμνης ἐξεβαλον τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ ὕδατος ὅπως ἀκούσας τὸν λόγον τοῦ σεβαστοῦ θεοῦ. Ἐσπέρας δὲ οὖσης ἀνῆψε κηρίον καὶ ἐκράτησεν αὐτὸ ὅπως ἴδῃ καὶ ἀναγνώσῃ τὰ γραφόμενα.

Καὶ ἐπειδὴ ἐπλησίασε πολὺ τὸ χειρόγραφον εἰς τὴν φλόγα, μετῴθη εἰς ἀπὸ τὰ πύρκα καὶ ἐγένετο παρὰ τὸν πῶλον, ὃς φλόξ ἀνέκδορα κατέκαυσε τὰς φέκας καὶ τὰς βλεφαρίδας τοῦ σεβαστοῦ θεοῦ καὶ ἐκράτησε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Οἱ δὲ ὄχλοι

έκλαβόντες τὸ φαινόμενον ὡς πυρετέχνημα προητοιμασμένον, ἔλαβαν μέγα καὶ ἐκράσανεν τὰς χεῖρας.

Τὸν ἐπαύριον ὁ σεβαστὸς θεὸς ἐτήλεγραφῆσε πρὸς τὸν σεβαστὸν ἀνδρῶν ὡς πῶς. «Ὁ λόγος μου ἡλογερῶντος, πῶς ἐξ αὐτοῦ ἐκταράσθην».

Καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἀπάντησε τηλεγραφικῶς καὶ ἐν ἀγαπηκότητι πρὸς τὸν θεόν. «Ἀπόστολον «Πῶς οὐ μοι διερράγης, ὅπερ ἐστὶ μετρημένον» «Πῶς δὲ μαῦσκάσας!»

ΦΙΛΑΚΟΛΟΥΘΟΣ



ANEMOMAZOMATA

Ἡρχισαν ἤδη ὁ μέγας ἀγὼν.

Αἱ κατὰ νόμον ἀνακηρύξεις τῶν ὑποψηφίων ἐγένοντο ἤδη καὶ ἐντὸς ἀλίγου ἡ ἐκλογικὸς πυρετὸς θὰ εἶνε εἰς τὸ κατακόρυφον. Τὸ ἰδιαιτερόν χαρακτηριστικὸν ὅμως τῶν ἐφετεινῶν ἐκλογῶν δὲν εἶνε οὔτε ἡ ζωηρότης καὶ τὸ πείσμα, μετὰ τὸ ὅποσον θὰ διεξαχθῶσιν, οὔτε ὁ ἀριθμὸς τῶν κατερχομένων ὑποψηφίων, ὅσην αἱ ἀπελπιστικὰ καὶ προσπάθειαι τῆς κυβέρνησεως ὅπως ἐπιτύχῃ εἰς αὐτάς. Καὶ πρὸς τοῦτο διανέμει, προχέει ἀντικτὰ θυλάκων, πετὰ εἰς τοὺς δρόμους ραισφένια, χρήματα, ὑποσχέσεις, παρακλήσεις, καὶ τὸ τελευταῖον ράκος τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς αξιοπρεπείας, ὅπερ τῇ ἀπέμεινε. Τὸ αἶσθημα τῆς διὰ παντὸς μέσου αὐτοσυνηρησίας εἶνε φυσικώτατον εἰς τοὺς πνηρομένους.

Ἀναριθμητὰ καὶ φοβερά εἶνε τὰ τηλεγραφήματα, δι' ὧν ἀγγέλλονται αἱ ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους ἐπεμβάσεις. Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες βρῖθουσιν ἐξ αὐτῶν καθ' ἑκάστην. Πόσον θὰ μετατανοῇ ἤδη ὁ κ. πρωθυπουργός, διότι δὲν ἐπεφόρτισε τὸν κ. Μανσόλαν νὰ ἐκτελῇ τὴν ἀνυπομονητικὴν του μέριμναν καὶ ἐπὶ τῶν τηλεγράφων!

Ἄλλ' ἀφοῦ ἔκμειν ἐν σφάλμα δὲν ἠθέλησε νὰ κάμῃ καὶ δεύτερον. Καὶ διὰ τοῦτο ἐμπόδισε τὸν ἀξιότιμον διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων νὰ ἐκτελῇ ὑποψήριος καὶ αὐτὸς εἰς Λάρισσαν ὡς ἐσκόπει, ἀφοῦ ἡ παρουσία του εἶνε τόσο ἀναγκαῖα ἐδῶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς ἐκλογικῆς ἀλληλογραφίας.

Ἐχει ὅμως καὶ ἡ Ὁρὰ τὰ τηλεγραφήματά της. Προέρχονται ἐκ Μεσολογγίου, εἶνε γεγραμμένα αὐθαδέστατα, διαφιδουσι τὰς πανηγυρικωτάτας ἐκδηλώσεις πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ κ. Δεληγεώργη

καὶ συμβουλεύουσιν τὸν ἀντιπολιτευόμενον ἀγῶνα ὅπως ἀποφύγῃ τὸ ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ γελοῖον. Τὶ γενοῖται ἔχθροί αὐτοὶ οἱ κύριοι κυβερνητικοί! Οὐ μόνον οἱ ἀρχαῖοι Πέρσαι τοῦ Ξέρξου οἱ ἐπιτιμῶντες εἰς ἑλάνους ἦσαν τόσο ἀποτικοί, ὅταν ἀγγέλλοντες τὴν προσεχὴ ἐκστρατείαν τῶν ἑσπερίων ζητοῦντο παρὰ τῶν κατοίκων γῆν καὶ ὕδωρ, ὅπως λυθῶσιν ἀπὸ τῆς χώρας ἀπὸ τοῦ ἐκ τοῦ πολέμου συμφορῶν.

Ἐν τούτοις οὗτοι ἐπείνων αἱ ἐγωιστικαὶ ἀξιώσεις καὶ μεγαλυνταὶ τοῦ κράτους νὰ πάθωσι τὴν δεινότεραν πανωλεθρίαν, οὔτε οἱ ἀντιπολιτευόμενοι θὰ γλιτώσῃ διὰ τῶν τοιούτων ἐπιδείξεων τὴν ἀναμεινόμεναι αὐτῇ τῇ πατρίδι του ἦτταν. Τοῦτο δὲ προβλέπων συμβουλεύει, ὅτι τὰ τηλεγραφήματα βεβαίως κατασκευάζονται ἐν γνώσει του, τοὺς ἄλλους νὰ κάμωσιν ὅ,τι φοβεῖται μὴ ἀναγκασθῇ μέχρι τέλους νὰ κάμῃ αὐτός. Ἡ ἀλώπηξ τοῦ μύθου ἐπερίμενε τοῦλάχιστον νὰ κοπῇ ἡ οὐρά της ὅπως ζητήσῃ νὰ ἀπατήσῃ καὶ τὰς ἄλλας ὅπως ἐξομοιωθῶσι πρὸς αὐτήν· ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς οὐ εὗρετοκεν αὐτὴν ὅπως εὐφροσυνέραν ἀν κριν κοπῇ ἡ οὐρά της προέτρεπε τὰς ἄλλας νὰ πράξωσι τοῦτο αὐθορμήτως, ὅπως μείνῃ αὐτὴ μόνη ὠφελιμὴν ἐκ τοῦ παιγνιδίου καὶ γελῶσα μετὰ τὴν ἀπλοϊκότητα τῶν ἐξαπατηθέντων.

Μεταξὺ τῶν ὠραιότερων τηλεγραφημάτων, ἅτινα ὀφείλομεν εἰς τὴν ἑκτακτον ταύτην περίοδον, βεβαίως τὴν πρώτην θέσιν πρέπει νὰ καθέξωσι τὰ ἐξ Αἰγίου τοῦ κ. Μεσσηνέζη. Μετὰ τὰ «πάσχω» καὶ «ἀρνούμαι», ἀγγέλλεται ὁ μετὰ τοῦ κ. Θεοδώρου συνδυασμός του καὶ ἔπειτα ἄλλο τηλεγραφήμα «μὴ βιάζουσι νὰ δεχθῶ ὑποψηφιώσασθαι, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω» ἐν τῇ τοῦ κ. καλῆς μου ἐτέθη καὶ ἐνέργειαι γίνονται πρὸς ἐκλογὴν μου, ἐμοῦ ἀντιλέγοντος καὶ ἀπρακτοῦντος.» Ζητεῖται Μολιέρος διὰ τὸν Ἀκουσίον τοῦτον Ὑπὸ ψήφου. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Οἱ ἀναγνώσται τινῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων μετ' ἀπορίας βεβαίως θὰ βλέπουσιν τὴν παρεῖσφρην ἐν αὐταῖς καὶ εἰδήσεων τινῶν περὶ βουλευτῶν ὑπουργικῶν ἀναχωρησάντων εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν καὶ συγκεκαλυμμένων ἐπαίνων ὑπὲρ αὐτῶν ἀτομικῶς δι' ἀκαίρου ρεκλάμας. Ἡ τακτικὴ αὕτη βεβαίως θέλουσι συνομολογήσει μεθ' ἡμῶν οἱ ἐν λόγῳ συνάδελφοι ὅτι δὲν δύναται νὰ ὠφελήσῃ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι φυσικῶς τῶν λόγῳ ἐκλεγόμενων ὑπουργικῶν δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἀντιπολιτευόμενοι καὶ τάνάκαλιν. Ἡμεῖς ὅμως δὲν ἔχομεν νὰ ἀντεῖπωμεν τίποτε ἂν οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι συνάδελφοι δηλώσωσιν ὅτι εἶνε ἁπαδοὶ τῆς δημώδους παροιμίας συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ὁ ἄρτος τῆς ἐθνικῆς θελήσεως δύναται νὰ μείνῃ ἀκέραιος καὶ οἱ κύνες τῇ πρωθυπουργοῦ νὰ χορτασθῶσι.

